

ΤΗ Λ' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ ΑΠΡΙΛΙΟΥ

Μνήμη τοῦ Ἀγίου Ἀποστόλου, Ἰακώβου, ἀδελφοῦ Ἰωάννου τοῦ θεολόγου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τῆς Ἐορτῆς γ' καὶ τοῦ Ἀγίου γ'.

Ὕχος πλ. δ'
Ω τοῦ παραδόξου θαύματος

Μάκαρ θεόπτα Ἰάκωβε, σὺ τὴν τοῦ Λόγου φωνήν, παραντίκα δεξάμενος, πατρικῆς ἡλόγησας,
θεραπείας καὶ σχέσεως, καταλιπῶν γάρ, βίου τὸν τάραχον, εἰς νοητήν δέ, μεταβὰς θάλασσαν, ταύτην
ἐτάραξας, εὐσεβείας δόγμασι, καὶ ταὶς βρονταίς, ταὶς ὑπερκοσμίοις σου, θεομακάριστε.

Λόγον παμμάκαρ Ἰάκωβε, τὸν ἀρχηγὸν τῆς ζωῆς, καὶ αἰῶνος τοῦ μέλλοντος, θεραπεύων πράξειν,
Ἰσραὴλ τὸν παμβέβηλον, πρωτοτοκίων ὄντως ἐστέρησας, ως τὴν κοιλίαν Θεὸν ἥγούμενον, δὲν καὶ
έπτερνισας, καὶ γυμνὸν ἀπέδειξας, τῆς πατρικῆς, σκέπης εὐλογίας τε, καὶ κλήρου ἄμοιρον.

Ἄρχων κατεστάθης Ἐνδοξε, νὺν ἐπὶ πᾶσαν τὴν γήν, περὶ σοῦ ὕσπερ γέγραπται, μαθητῆς γενόμενος,
τοῦ τὰ πάντα ποιησαντος, καὶ διὰ ζῆλον, σοῦ τὸν θερμότατον, ὑπὸ ἀνόμων, μαχαίρα πάνσοφε, φόνον
ὑπέμεινας, τῆς σεπτῆς τῶν δώδεκα, συμμαθητῶν, μάκαρ ὁμηρύως, προαναιρούμενος.

Δόξα... Ὅχος πλ. δ'

Πρῶτος Πανεύφημε τῆς θεολέκτου δωδεκάδος, θάνατον ἐν μαχαίρᾳ ὑπὸ Ἡράδου, διὰ τὸν Διδάσκαλον
ὑπέμεινας, πρῶτος τὸ ποτήριον αὐτοῦ ως ὑπέσχου ἐπιεις, ὅθεν τῆς βασιλείας σὲ συγκληρονόμον
προσήκατο ὁ φιλάνθρωπος, σὺν τῷ συγγόνῳ πρεσβεύοντας, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νύν... Τῆς Ἐορτῆς

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ἐορτῆς.

Δόξα... Τοῦ Ἀποστόλου Ὅχος α'

Ἀπόστολε καὶ Μάρτυς, Ἰάκωβε, τοῦ καλοῦ ποιμένος τὸ θεόλεκτον πρόβατον, τῷ ὁμαίμονι ἐν ὑψίστοις
συναγαλλόμενος, αἴτησαι τοὶς ἐορτάζουσι τὸ σεπτόν σου μνημόσυνον, ἀφεσιν ἀμαρτιῶν, καὶ τὸ μέγα
ἔλεος.

Καὶ νύν... Τῆς Ἐορτῆς

Ἀπολυτίκιον Ὅχος γ'

Ἀπόστολε Ἄγιε Ἰάκωβε, πρέσβευε τῷ ἔλεήμονι Θεῷ, ἵνα πταισμάτων ἀφεσιν παράσχῃ ταὶς ψυχαὶς
ἡμῶν.

Καὶ τῆς Ἐορτῆς

Καὶ Απόλυσις

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ

Οἱ Κανόνες τῆς Ἐορτῆς, καὶ τοῦ Ἀποστόλου, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς.

Τὸν Βροντῆς, Ἰακώβον ἔμφρονα παίδα γεραίρω.
Ποίημα Θεοφάνους.

Ωδὴ α' Ὅχος πλ. δ'

Άρματηλάτην Φαραώ

Τῷ σῶ δικτύῳ ἀλιεὺς ώς ἔμπειρος, τοῦ τῶν πταισμάτων βυθοῦ, ἀναγαγὼν μάκαρ, τὴν ψυχήν μου φώτισον, ταὶς φωτοβόλοις λάμψει, καὶ ὑμνεῖν σου ἀξίως, ὃ θεοφάντορ Ἰάκωβε, μνήμην τὴν ἀγίαν εὐόδωσον.

Ο πρὸ αἰώνων τῷ Πατρὶ συνάναρχος, ὑπερτελῆς τε Θεός, σωματωθεῖς ὥφθη, ἐπὶ γῆς ώς ἄνθρωπος, καὶ συνεργὸν τῆς χάριτος, ἀναδείκνυσι Μάκαρ, καὶ ὑπηρέτην σὲ πάνσοφον, ῥώμῃ τῇ αὐτοῦ δυναμούμενον.

Νεοηκῶς σου τὴν ψυχῆς εὐγένειαν, σὲ ὁ προγνώστης Θεός, καὶ τὸ στερρὸν Μύστα, καὶ ἀκαταμάχητον, τῆς διανοίας ἔνδοξε, τοὶς αὐτοῦ ὑπηρέταις, προκεκριμένως ἐνέταξεν, ἔθνεσιν αὐτὸν καταγγελλόντα.

Βουλῆς μεγάλης τοῦ Πατρός, ὁ Ἄγγελος, ἐξ ἀπειράνδρου Μητρός, ἐπιφανεῖς κόσμῳ, σάρκα προσελάβετο, ὃς ἀρεταῖς κοσμούμενον, μαθητὴν σὲ δεικνύει, καὶ θειγόρον Ἰάκωβε, λόγους τοὺς αὐτοῦ ῥήτορεύοντα.

Θεοτοκίον

Δεδοξασμένα περὶ σου λελάληνται, ἐν γενεᾶς γενεῶν, ἡ τὸν Θεὸν Λόγον, ἐν γαστρὶ χωρίσασα, ἀγνὴ δὲ διαμείνασα, Θεοτόκε Μαρία, διὸ σὲ πάντες γεραίρομεν, τήν μετὰ Θεὸν προστασίαν ἡμῶν.

‘Ωδὴ γ’

‘Ο στερεώσας κατ’ ἀρχὰς

Ἡ ἐκ τοῦ ὕψους σὲ πνοή, βιαία τοῦ Παρακλήτου, ἐκπυρώσασα σοφὸν θειγόρον, ῥήτορεύοντα σαφῶς, τὰ μεγαλεῖα δείκνυσι, τοῦ σαρκωθέντος Λόγου, οὗ καὶ αὐτόπτης γεγένησαι.

Σὲ ὥσπερ βέλος ἐκλεκτόν, ὁ Λόγος ἡκονημένον, ἐν καρδίαις τῶν ἐχθρῶν ἐμπηγνύει, διαρρήσσοντα ψυχάς, τῶν ἐναντίων πάνσοφε, καὶ προνομεύοντά σε, τούτων τὰ σκύλα, Ἰάκωβε.

Ἴερωμένος σου Σοφέ, ὁ τόκος καὶ φωτοφόρος, τοῦ Θεοῦ τὴν συγγενεία παμμάκαρ, φαιδρυνόμενος τρανῶς, ἐν συναφείᾳ δείκνυται, ἐξ ἀπαλῶν γάρ ὥφθης, τῷ Λόγῳ συνδιαιτώμενος.

Ἀκηλιδώτου σου ψυχῆς, τὸ ἵλαρὸν τῷ Δεσπότῃ, ὄραθὲν καὶ πρὸ τῆς κλήσεως μάκαρ, ἀξιόληπτος αὐτῷ, ἐφάνης ὃ Ἰάκωβε, καὶ τῆς οἰκονομίας, μύστης τῆς τούτου γεγένησαι.

Θεοτοκίον

Τῶν Χερουβίμ καὶ Σεραφίμ, ἐδείχθης ὑψηλοτέρα, Θεοτόκε, σὺ γὰρ μόνη ἐδέξω, τὸν ἀχώρητον Θεόν, ἐν σῇ γαστρὶ ἀμόλυντε, διὸ πιστοὶ σὲ πάντες, ὅμνοις ἀεὶ μακαρίζομεν.

‘Ο Είρμος

«Ο στερεώσας κατ’ ἀρχάς, τοὺς οὐρανοὺς ἐν συνέσει, καὶ τὴν γὴν ἐπὶ ὑδάτων ἐδράσας, ἐν τῇ πέτρᾳ μὲ Χριστέ, τῶν ἐντολῶν σου στήριξον, ὅτι οὐκ ἔστι πλήν σου, Ἅγιος μόνε φιλάνθρωπε».

Κάθισμα Ἡχος α' Τὸν τάφον σου Σωτὴρ

Χριστῷ μαθητευθείς, καὶ πιῶν τὸ ἐκείνου, ποτήριον σοφέ, ὥσπερ ἔφη σοὶ μάκαρ, μαχαίρα Ιάκωβε, ἀπεκτάνθης Ἀπόστολε, ὅθεν ἄπασα, ἡ Ἐκκλησία χορεύει, ἐορτάζουσα, τὴν παναγίαν σου μνήμην, ἐν ᾧ εὐφημούμεν σε.

Καὶ τῆς Ἐορτῆς

‘Ωδὴ δ’

Σύ μου ἰσχύς, Κύριε

Κῆρυξ Χριστοῦ, γέγονας θεῖος Ἰάκωβε, σὺ κληθεὶς γάρ, θᾶττον ἡκολούθησας, τὴν πατρικήν, σχέσιν παριδῶν, καὶ τῶν ἐπιγείων, τὰ μένοντα ἀμειψάμενος, διὸ καὶ τῆς ἀφράστου, οὐρανῶν κληρουχίας, κατηξίωσαι μάκαρ ἀοιδιμε.

Ὕ τοῦ θερμοῦ, πόθου σου πρὸς τὸν Δεσπότην Χριστόν! σὺ γὰρ τοῦτον, σφόδρα ἐπεπόθησας, τῷ φωτισμῷ, τούτου λαμπρυνθείς, καὶ μορφωθεὶς τούτῳ, ἐφάνης πᾶσι φῶς δεύτερον, τοῦ πρώτου ταὶς

άκτισι, λαμπρυνθεὶς καὶ τὴ δόξη, Ἰρανσεβάσμιε μάκαρ Ἰάκωβε.

Βίον σεπτόν, ἔσχηκας καὶ ύπερθαύμαστον, τῷ γὰρ πόθῳ πόθον ἀκατάσχετον, προσειληφῶς, τὴν τῶν ὁρεκτῶν, τῆς ἀγαθαρχίας, ἔσχάτην μακαριότητα, κατέλαβες θεόφρον, Ἀσωμάτοις συμψάλλων, τὴ δυνάμει σου δόξα Φιλάνθρωπε.

“Ολον σαυτόν, νεύμασιν ἐμπαρεχόμενος, τοῦ Δεσπότου, Μύστα θεοδίδακτε, τῶν ἀρετῶν, ἥρθης ἐμφανῶς, πρὸς ψυχήλατην, καὶ θείαν ὄντως ἀκρώρειαν, κακεῖθεν ίαμάτων, Ποταμοὺς ἀναβλύζεις, τοὶς τὴν μνήμην σου μάκαρ δοξάζουσιν.

Θεοτοκίον

Σὺ τῶν πιστῶν, καύχημα πέλεις Ἄνυμφευτε, σὺ προστάτις, σὺ καὶ καταφυγιον, Χριστιανῶν, τεῖχος καὶ λιμήν, πρὸς γὰρ τὸν Υἱόν σου, ἐντεύξεις φέρεις Πανάμωμε, καὶ σώζεις ἐκ κινδύνων, τοὺς ἐν πίστει καὶ πόθῳ, Θεοτόκον ἀγνήν σὲ γινώσκοντας.

‘Ωδὴ ε'

‘Ινα τὶ μὲ ἀπώσω

Νέος ὥσπερ Ἡλίας, ζήλω πυρακτούμενος, τοὺς ἀπειθήσαντας, τῷ κηρύγματί σου, καταφλέξαι ἡθέλησας Ἐνδοξε, ἀλλ' ἐκώλυσέ σε, ὁ θελητὴς τῆς εὐσπλαγχνίας, ἐκδιδάσκων τὸ πρᾶον τῆς χάριτος.

Ἐπιβὰς ἀκροτάτης, ἀρετῆς πτερούμενος, δι' ἀγαπήσεως, τῶν ἐγκρίτων θρόνων, τοῦ Δεσπότου ἐπόθησας Ἐνδοξε, τὰ πρωτεῖα φέρειν, οὐχ ὡς ἐρῶν δόξης ματαίως, ἀλλὰ βλέπειν ἀμέσως ὃν ἔστερξας.

Ὑπερέβη τοὺς ὄρους, Σῶτερ ὁ Ἰάκωβος, τῆς ἀνθρωπότητος, τὴν γὰρ δύναμίν σου, ὡς ἴμάτιον περιζωσάμενος, ίαμάτων βρύει, τοὺς ποταμοὺς καὶ τῶν θαυμάτων, καὶ φωτίζει τὴ πίστει τὰ πέρατα.

Φωτεινὴ σὲ νεφέλη, Λόγον ἀπαστράπτοντα, δόξη θεώμενον, ἐν θαβώρ τῷ ὄρει, ἐπεσκίασε μάκαρ Ἰάκωβε, καὶ φωνῆς ἀκοῦσαι, τῆς πατρικῆς κατηξιώθης, βεβαιούσης αὐτοῦ τὴν νίότητα.

Θεοτοκίον

Μητρικὴν παρρησίαν, τὴν πρὸς τὸν Υἱόν σου κεκτημένη Πάναγνε, συγγενοῦς προνοίας, τῆς ἡμῶν μὴ παρίδης δεόμεθα, ὅτι σὲ καὶ μόνην, Χριστιανοὶ πρὸς τὸν Δεσπότην ἵλασμὸν εὐμενὴ προβαλλόμεθα.

‘Ωδὴ ζ'

‘Ἄβυσσος ἀμαρτιῶν

Τρεύματα ὡς ἐκ πηγῆς, ίαμάτων ἀενάως παρέχων, καὶ φωτισμὸν δογμάτων, εὐσεβῶν βλύζων ἔνδοξε, τὰς ψυχὰς τῶν εὐσεβεῖ, πόθῳ Ἰάκωβε, προσιόντων, καταλαμπρύνεις παμμακάριστε.

Οργανὸν χωρητικόν, ὁ Δεσπότης εὐρηκῶς σὲ παμμάκαρ, τῆς ἑαυτοῦ πλουσίας, καὶ σεπτῆς διαδόσεως, ἐμφορεῖ τῶν δωρεῶν, τῶν ὑπὲρ ἔννοιαν, μυστηρίων, λερουργὴ τῆς ἀιδίου ζωῆς.

Δόξαν τὴν ἐπὶ τῆς γῆς, ἐκζητήσας τῷ Χριστῷ παρασχεῖν σοί, ὡς Βασιλεῖ γηνῶ, βασιλείας ἐπέτυχες, οὐ τῆς κάτω καὶ φθαρτῆς, μάκαρ Ἰάκωβε, ἀλλ' ἀφθάρτου, ἦν δι' ἀθλήσεως ἀπέλαβες.

Νέκρωσιν ὑπὲρ ἡμῶν, ὁ Δεσπότης ὑπελθεῖν εὐδοκήσας, τὴν τοὶς νεκροῖς αἰτίαν, ἀληθοῦς ἀναστάσεως, ὡς αὐτοῦ Μυσταγωγόν, μάκαρ σὲ εἴλετο, συνεργάτην, ἐν τῇ νυκτὶ ἦ παρεδίδοτο.

Θεοτοκίον

Ἄβυσσον τῶν οἰκτιρμῶν, ἡ τεκοῦσα Θεοτόκε Παρθένε, τῶν λυπηρῶν τοῦ βίου, τὴν ψυχήν μου διάσωσον, καὶ χαρὰς πνευματικῆς, θύραν μοὶ ἄνοιξον, σοὶ γὰρ Κόρη, τὰ τῆς ἐλπίδος ἀνατίθημι

‘Ο Εἱρμὸς

«Ἄβυσσος ἀμαρτιῶν, καὶ πταισμάτων καταιγίς μὲ ταράττει, καὶ πρὸς βυθὸν βιαίως, συνωθεῖ ἀπογνώσεως, ἀλλὰ σὺ τὴν κραταιαν, χείρα μοὶ ἔκτεινον, ὡς τῷ Πέτρῳ, ὃ κυβερνήτα καὶ διάσωσον».

Κοντάκιον ‘Ηχος β'

Τὰ ἄνω ζητῶν

Φωνῆς θεϊκῆς, ἀκούσας προσκαλούσης σε, ἀγάπην πατρός, παρεῖδες καὶ προσέδραμες, τῷ Χριστῷ

Ιάκωβε, μετὰ καὶ τοῦ συγγόνου σου ἔνδοξε, μεθ' οὗ καὶ ἡξιώθης ἰδεῖν, Κυρίου τὴν θείαν Μεταμόρφωσιν.

Ο Οἶκος

Ως ἀλιεὺς λογικῶν ἵχθύων, τῷ δικτύῳ Τρισμάκαρ τῶν σεπτῶν εὐχῶν βυθοῦ πταισμάτων ἀνάγαγε τὴν ταπεινήν μου ψυχήν, τὴν πάλαι ὑφ' ἥδονῶν θηρευθεῖσαν τῶν τοῦ βίου ἵνα ἀκλινῶς διελθῶν τὸν ὑπόλοιπον χρόνον μου, ὑμνήσω τὸ ὄνομά σου, καὶ δοξάσω τὸν βίον τὸν ἅμεμπτον, ὃν ἐκτελέσας ἐπὶ τῆς γῆς, ἡξιώθης ἐπ' ὅρους θεάσασθαι, Κυρίου τὴν θείαν Μεταμόρφωσιν.

Συνάξαριον

Τὴ Λ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἅγιου ἐνδόξου Ἀποστόλου Ἰακώβου, ἀδελφοῦ τοῦ Ἅγιου Ἰωάννου τοῦ θεολόγου.

Στίχοι

- Ως ἀμνὸς Ἰάκωβος ἀχθεὶς ἐσφάγη,
- Τῆς εὐσεβείας μηρυκίζων τοὺς λόγους.
- Κτεῖνε, μάχαιρα φόνου, Ἰάκωβον ἐνὶ τριακοστῇ.

Τὴ αὐτὴ ἡμέρα, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Κλήμεντος τοῦ Ποιητοῦ.

Στίχοι

- Τέρψας ὁ Κλήμης γηγενεῖς ὡδαὶς κάτω,
- Απῆλθε τέρψων, ὥσπερ οἴμαι, καὶ νόας.

Τὴ αὐτὴ ἡμέρα, Μνήμη τοῦ Ἅγιου Μάρτυρος Μαξίμου.

Στίχοι

- Μάξιμος εὐρῶν τὴν ξί συλλαβὴν μέσην,
- Τὸ γαστρὸς ἡμῖν μηνύει μέσον ξίφος.

Τὴ αὐτὴ ἡμέρα, Μνήμη τῆς εὐρέσεως τῶν λειψάνων τοῦ Ἅγιου Ιερομάρτυρος Βασιλέως, Ἐπισκόπου Ἀμασείας.

Στίχοι

- Χρὴ μηδὲ νεκρὸν λανθάνειν Βασιλέα,
- Βασιλέως θνήξαντα τοῦ ζῶντος χάριν.

Τὴ αὐτὴ ἡμέρα, Μνήμη τοῦ ἐν Ἅγιοις Πατρὸς ἡμῶν Δονάτου, Ἐπισκόπου Εύροίας.

Στίχοι

- Τὶς μὴ Δονᾶτον δοξάσει ἐν τοῖς λόγοις,
- Ὄν πὲρ τὰ ἔργα πανταχοῦ ἐδόξασαν.

Ταὶς αὐτῶν ἀγίαις Πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Άμήν.

Ωδὴ ζ'

Θεοῦ συγκατάβασιν

Ποτήριον ἔπιες καθὼς ὑπέσχου, τὸ τοῦ Δεσπότου Χριστοῦ, καὶ τὸ βάπτισμα τούτου, σὺ ἐβαπτίσω θεομακάριστε, ὃ νὺν προθύμως κραυγάζεις γηθόμενος, Εὐλογητός ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ἀκτίσι λαμπόμενος, τῆς θεοπτίας ὕφθης Ἰάκωβε, διὰ τούτο σε στέφει, τῆς βασιλείας Χριστὸς ὁ Κύριος, καταγλαῖζει Ἀγγέλοις συμψάλλοντα, Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ίδού σοὶ πεπλήρωκε, τὰς ὑποσχέσεις ὁ μεγαλόδωρος, πρὸς αὐτὸν ἀνυψώσας, τὴ ἐκμιμήσει τῶν παθημάτων αὐτοῦ, ὃ παρεστώς νὺν κραυγάζεις γηθόμενος, Εὐλογητός ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τὸ φῶς τὸ ἀνέσπερον, Θαβὼρ ἐν ὅρει σὺ θεασάμενος, ἐπὶ γῆς καταπίπτεις, μὴ φέρων τοῦτο ὄραν τοὶς ὅμμασι, τῆς πατρικῆς δὲ φωνῆς ὡς ἀκήκοας, Εὐλογητὸς ὁ Θεός, προσανεβόας τρανῶς.

Θεοτοκίον

Δυάδα τῶν φύσεων, ἀλλ' οὐ προσώπων Κόρη κηρύττομεν, τὸν ἐκ σοῦ σαρκωθέντα, ὃν κατὰ σάρκα

έξεικονίζομεν, καὶ Προσκυνοῦμεν μορφῆς τὸ ὁμοίωμα, οἱ διὰ σοῦ τῷ Θεῷ καταλλαγέντες ἄγνή.

‘Ωδὴ η’ Ἐπταπλασίως κάμινον

Ἄβραμιαίαν πρόθεσιν, σὺ θεόπτα κτησάμενος, τῷ προσκαλουμένῳ, σὲ Χριστῷ ἐπόμενος, ἐγένου θεόσοφος, καὶ λειτουργὸς ὑπῆρξας αὐτῷ, ὡς Δημιουργῶ, καὶ Λυτρωτὴ ἀνακράζων, Οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Γεγωνοτέρα δέδεικται, τῆς βροντῆς σου ἡ πρόοδος, τῆς τῶν νομικῶν, τυπωτικῆς ἡχήσεως, Χριστὸν γὰρ ἐβρόντησας, τὴ οἰκουμένη πάσῃ Θεόν, ὡς Δημιουργὸν καὶ Λυτρωτήν ἀναμέλπων, οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἐθαυμαστώθης ἔνδοξε, μαρτυρίας φαιδρότητι, καὶ θεοσεβείας ἀληθοῦς λαμπρότητι, καὶ ἄρχων Ἀπόστολε, κατασταθεῖς ἀπάσης τῆς γῆς, τὸν Δημιουργὸν καὶ Λυτρωτήν ἀνεβόας, οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Πᾶσαν εἰς γὴν διέδραμεν, ὁ σὸς λόγος Ἱάκωβε, πλήξας ὡς βροντή, τὴν τῶν ἀπίστων ἔννοιαν, φωτίσας δὲ ἄπαντας, θείω φωτὶ τῆς πίστεως, ὕσπερ ἀστραπή, τοὺς εὐπειθῶς ἐκβιῶντας, οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον

Ῥητορεύοντων γλώσσαί σε, ἀνυμνῆσαι οὐ σθένουσιν, ὃ Θεογεννῆτορ, Μαριάμ Θεόνυμφε, Χριστὸν γὰρ ἐγέννησας, τὸν ἐπὶ πάντων Κόρη, Θεόν, τὸν Δημιουργὸν καὶ Λυτρωτήν, ὃ βιῶμεν, Οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

‘Ο Είρμὸς

«Ἐπταπλασίως κάμινον, τῶν Χαλδαίων ὁ τύραννος, τοὶς θεοσεβέσιν ἐμμανῶς ἔξέκαυσε, δυνάμει δὲ κρείττονι, περισωθέντας τούτους ἴδων, Τὸν Δημιουργὸν καὶ Λυτρωτήν, ἀνεβόα, οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας».

‘Ωδὴ θ’ Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ

Ἀγίως σου τὸν δρόμον διηνυκῶς, ἐν Ἀγίων σκηνῶιμασιν ἔνδοξε, νὺν γεγηθῶς, αἴγλην κατοπτεύεις τὴν τριφεγγή, ἣς ἀπολαύων πάνσοφε, πλήρεις εὐφροσύνης τοὺς ὑμνητάς, τοὺς σοὺς καὶ χαρμοσύνης, ἀνάδειξον παμμάκαρ ταὶς ἱκεσίαις σου Ἱάκωβε.

Ίδειν σὲ οἱ κακοῦργοι καὶ φονευταί, ὡς τὸν σὸν πρὶν Δεσπότην μὴ φέροντες, τὰς γὰρ αὐτῶν, πράξεις ἐκφαυλίζων σὴς ἀγωγῆς, τὴ παραθέσει ἥλεγξας, κτείνουσι μαχαίρα τὸν μιμητήν, Χριστοῦ τοῦ σταυρωθέντος, σαρκὶ ὑπὲρ ἀνθρώπων, ὃ θεορρῆμον παμμακάριστε.

Ῥομφαία οὐρανίω τιμωρηθείς, ταὶς πληγαὶς ὁ Ἡρώδης ἀπώλετο, ὅτι τοὺς σούς, Λόγε διακόνους καὶ μαθητάς, οὓς Ἀποστόλους ἔφησας, κτείνων οὐκ ἐνάρκησεν ὁ δεινός, διό σου τὴν δικαίαν, πρόνοιαν εὐεργέτα, καταπλαγέντες μεγαλύνομεν.

Τιμώντες σου τὴν μνήμην χαρμονικῶς, εὐφημούμεν σε μάκαρ, Ἱάκωβε, μύστα Χριστοῦ, ἄδοντες δὲ ζήλόν σου τὸν θερμόν, καὶ τὴν μακρὰν περίοδον, καὶ τοὺς σούς ἀγῶνας καὶ τὴν σφαγήν, βροντῆς υἱὸν καὶ φῶς σε, κριτὴν καὶ μυστολέκτην, πιστῶς σὲ πάντες ὀνομάζομεν.

Θεοτοκίον

Ωράθης ὃ Παρθένε Μήτηρ Θεοῦ, ὑπὲρ φύσιν τεκοῦσα ἐν σώματι, τὸν ἀγαθόν, Λόγον ἐκ καρδίας τῆς ἑαυτοῦ, ὃν ὁ Πατὴρ ἤρεύξατο, πάντων πρὸ αἰώνων ὡς ἀγαθός, ὃν νὺν καὶ τῶν σωμάτων, ἐπέκεινα νοοῦμεν, εῖ καὶ τὸ σῶμα περιβέβληται.

‘Ο Είρμὸς

«Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ οὐρανός, καὶ τῆς γῆς κατεπλάγη τὰ πέρατα, ὅτι Θεός, ὕφθη τοὶς ἀνθρώποις σωματικῶς, καὶ ἡ γαστήρ σου γέγονεν, εὐρυχωροτέρα τῶν οὐρανῶν, διὸ σὲ Θεοτόκε, Αγγέλων καὶ ἀνθρώπων, ταξιαρχίαι μεγαλύνουσιν».

**Ἐξαποστειλάριον Ἡχος β'
Τῶν Μαθητῶν ὥρώντων σὲ**

Τῷ σαρκωθέντι Λόγῳ δι' εὐσπλαγχνίαν, μαθητευθεὶς Ἰάκωβε τῆς χορείας, ὥφθης Κορυφαίων συναρίθμιος, μεθ' ὧν Χριστῷ δυσώπησον, ὑπὲρ ἡμῶν τῶν τιμώντων, τίν παναγίαν σου μνήμην.

Καὶ τῆς Ἔορτῆς

Εἰς τὸν Αἴνους, Στιχηρὰ προσόμοια τοῦ Ἀποστόλου.

**Ἡχος δ'
Ως γενναῖον ἐν Μάρτυσι**

Τῷ καλάμῳ τῆς χάριτος, ἐκ βυθοῦ ματαιότητος, τὸν βροτοὺς ἀνείλκυσας, ἀξιάγαστε, τοῦ Διδασκάλου τοὺς νεύμασιν, ὑπείκων Ἰάκωβε, τοῦ φωτίσαντος τὴν σήν, κατὰ πάντα διάνοιαν, καὶ Ἀπόστολον, καὶ σεπτὸν θεηγόρον σὲ Παμμάκαρ, ἀναδείξαντος τῆς τούτου, ἀκαταλήπτου θεότητος. (**Δίς**)

Ἡ τοῦ Πνεύματος ἔλλαμψις, ἐπὶ σὲ καταβέβηκε, τοῦ πυρὸς ἐν εἴδει, καὶ σὲ μακάριε, θεῖον δοχεῖον εἰργάσατο, συντόνως ἔλαύνοντα, ἀθεῖας τὴν ἀχλύν, καὶ τόν κόσμον φωτίζοντα, τὴ λαμπρότητι, τῶν πανσόφων σου λόγων, μυστολέκτα, Ἀποστόλων ἡ ἀκρότητος, Χριστοῦ αὐτόπτα Ἰάκωβε.

Ἀστραπαὶς τοῦ κηρύγματος, τὸν σκότει καθεύδοντας, ἀγνωσίας ἔνδοξε, ὃ Ἰάκωβε, καταφωτίσας ἀνέδειξας, νίοὺς διὰ πίστεως, τοῦ Δεσπότου καὶ Θεοῦ, οὗ τὸ πάθος ἐζήλωσας, καὶ τὸν θάνατον, καὶ τῆς δόξης ἐγένουν κληρονόμος, ὡς σοφός, ὡς θεηγόρος, ὡς μαθητὴς ἀληθέστατος.

Δόξα... Ἡχος πλ. δ'

Δεῦτε τῆς οὐρανίου μυσταγωγίας τὸν κήρυκα, καὶ ὑποφήτην τοῦ Εὐαγγελίου, ψαλμικὰς ὑμνωδίαις, Ἰάκωβον εὐφημήσωμεν, οὗτος γάρ ποταμὸς ἀνεδείχθη τοῦ νοητοῦ Παραδείσου, τὰς ψυχικὰς ἀρούρας, τοὺς οὐρανίους ὅμβροις ἐπάρδων, καὶ καρποφόρους δεικνύων Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῷ παρέχοντι πᾶσι ταὶς πρεσβείαις αὐτοῦ, ἴλασμόν καὶ φωτισμὸν καὶ μέγα ἔλεος.

Καὶ νύν... Τῆς Ἔορτῆς

Δοξολογία Μεγάλη

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Τυπικά, καὶ οἱ Μακαρισμοί.

Κοινωνικὸν

Εἰς πᾶσαν τὴν γὴν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτῶν, καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης τὰ ὥρματα αὐτῶν.
Ἄλληλοινία.